

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 201
Hyväksytty: FCI 15.9.1992
SKL-FKK 26.7.1994

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

MAREMMANO-ABRUZZESE (CANE DA PASTORE MAREMMANO-ABRUZZESE) Italialainen rotu

1/5

KÄYTTÖTARKOITUS: Paimenkoira, jonka pääasiallinen käyttötarkoitus on laumojen suojele ja omaisuuden vartiointi.

LYHYT HISTORIALLINEN KATSAUS: Tämä ikivanha laumojen vahtikoira polveutuu sekä paimenkoirista, joita edelleen käytetään Abruzzossa lampaita laidunnettaessa, että Toscanan ja Latiumin Maremmalla käytetyistä paimenkoirista. Erityisesti vuodesta 1860 lähtien, jolloin karjalaumoja siirrettiin alueelta toiselle, nämä kaksi rotua alkoivat sekoittua toisiinsa.

YLEISVAIKUTELMA: Maremmano-abruzzese on suuri voimakasrakenteinen ja olemukseltaan hieman karkeatekoinen koira. Samalla se on majesteettinen ja ylväs. Runko on säkäkorkeutta pitempi. Koiran koon ja eri ruumiinosien mittasuhteet ovat tasapainoiset kuten myös pään pituuden suhde runkoon.

TÄRKEÄT MITTASUHTEET: Pään pituus on 4/10 säkäkorkeudesta. Kuonon pituus on 1/10 kallon pituutta pienempi. Rungon pituus on 1/18 säkäkorkeutta suurempi. Rintakehän syvyys on hieman vähemmän kuin puolet säkäkorkeudesta. (Esim. 68 cm korkealla koiralla syvyys on n. 32 cm.)

LUONNE: Koiran pääasiallinen tehtävä on lauman ja yleensä omaisuuden vartioiminen ja puolustaminen. Se suorittaa tehtävänsä vakuuttavasti, valppaasti; rohkeasti ja päättäväisesti. Vaikka se on luonteeltaan ylpeä eikä alistu helpolla, se voi myös olla hyvin kiintynyt isäntäänsä ja ympäristöönsä.

PÄÄ: Pää on suuri ja litteä, kartion muotoinen ja muistuttaa jääkarhun päätä.

MAREMMANO-ABRUZZESE

2/5

KALLO: Kallo on melko leveä, kallon sivulinjat hieman pyöristyneet. Sivukuvaltaan kallo on myös kupera. Kallon ja kuonon ylälinjat eivät ole aivan yhdensuuntaiset, josta johtuen pään sivukuva on hiukan kupera. Kulmakaaret ovat kohtuullisen korostuneet. Otsaurre on vähäinen. Niskakyyhmy on melko huomaamaton.

OTSAPENGER: Otsapenger on melko loiva. Kuonon ja otsan välinen kulma on aina hyvin avoin.

KIRSU: Kirsu on melko suuri ja samalla linjalla kuin kuononselkä. Se on kostea, viileä ja väriltään musta. Sieraimet ovat avoimet ja suuret. Sivulta katsottuna kirsun etuosa on samassa linjassa kuonon etuosan pystysuoran linjan kanssa.

KUONO: Pituudeltaan kuono on 1/10 kallon pituutta lyhyempi. Suupielen kohdalta mitattuna kuonon syvyys on vähintään puolet pituudestaan. Kuono kapenee tasaisesti kärkeä kohden; tästä huolimatta kuonon etuosa pysyy tylppänä. Kuono on silmien alta hieman kovertunut.

HUULET: Ylähuulet muodostavat yhtymäkohdassaan pienen puoliympyrän. Huulet eivät ole kovin paksut. Ne peittävät juuri ja juuri hampaat ja näin suupieli on vain hieman korostunut. Kuonon etuosan alalinja muodostuu huulilinjasta, kun taas taaempi osa muodostuu alaleuasta ja suupielestä. Huulten reunat ovat mustat.

LEUAT: Vahvat ja normaalisti kehittyneet.

POSKET: Kohtuullisesti havaittavissa.

SILMÄT: Eivät suuret koiran kokoon nähden. Iiriksen väri okra tai tummanruskea. Sivulta katsottuna silmä ei saa olla syvällä eikä ulkoneva. Ilme älykäs ja tarkkaavainen. Silmäaukot mantelinmuotoiset ja luomen reunat mustapigmenttiset.

KORVAT: Korvat ovat kiinnittyneet huomattavasti poskiluun kaaren yläpuolelle. Ne ovat riippuvat, mutta hyvin liikkuvat, muodoltaan kolmiomaiset (v-muotoiset), kärkeä kohti kapenevat, eivät koskaan leveästi pyöristyneet. Korvat ovat pienet koiran kokoon nähden. Korvien pituus on keskikokoisella koiralla korkeintaan 12 cm. Korvan kiinnityskohta on keskileveä. Ainoastaan työkoiralla voidaan sallia osittain tyvistetyt korvat. (Huom. Suomessa korvien tyvistys on kielletty.)

PURENTA: Etuhampaat säännölliset, tasaisesti asettuneet, täydellisesti kehittyneet ja täysilukuiset. Hampaat valkoiset, voimakkaat. Leikkaava purenta.

KAULA: Sivulta katsottuna kaulan ylälinja on kohtalaisen kaareva. Pituus ei saa ylittää 8/10 pään pituudesta eli kaula on aina päätä lyhyempi. Kaula on paksu, erittäin vahva ja lihaksikas. Ei löysää kaulanahkaa. Kaulan karvoitus on paksua ja pitkä ja siitä muodostuu kaulus, joka uroksella on erityisen selvä.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

ETURAAJAT: Raajojen tulee olla suorat sekä sivulta että edestä katsottuina. Raajat ovat oikeassa suhteessa runkoon, samoin kuin niiden eri osat toisiinsa nähden.

LAPA: Lapojen tulee olla pitkät, viistot, vahvalihaksiset ja niiden tulee sallia hyvin vapaat liikkeet. Lavan pituus on noin 1/4 säkäkorkeudesta. Kaltevuus vaakatasoon nähden 50°-60°.

OLKAVARSI: Kaksi kolmasosaa olkavarresta on tiiviisti rungon myötäistä. Olkavarsi on vahvalihaksinen ja kaltevuus vaakatasoon nähden 55°-60°. Olkavarren pituus on noin 30% säkäkorkeudesta. Edestä katsottuna olkavarsi on lähes pystysuora. Lavan ja olkavarren välinen kulma on 105°-120°.

KYYNÄRPÄÄT: Normaalisti rintakehän myötäiset. Nahka niissä on irtonaista ja pehmeää. Kyynärpäähän kärki on samalla pystysuoralla linjalla kuin lapaluun kärki. Olkavarren ja varttinäluun välinen kulma on 145°-150°.

KYYNÄRVARSI: Kyynärvarsi on vahvaluinen ja myötäilee pystysuoraa linjaa. Se on hieman olkavartta pitempi ja hiukan alle 1/3 säkäkorkeudesta. Eturaajojen pituus maasta kyynärpäähän on 52,8% säkäkorkeudesta.

RANNE: Ranne on samalla pystysuoralla linjalla kuin kyynärvarsi. Se on voimakas, kuiva, sileä ja riittävän paksu. Herneluut selvästi esiintyvät.

VÄLIKÄMMEN: Sen pituus ei saa koskaan olla alle 1/6 koko eturaajan pituudesta maasta kyynärpäähän mitattuna. Se on hyvin kuiva, ihonalaista kudosta on niukasti. Sivulta katsottuna välikämmen on hieman viisto.

RUNKO: Voimakasrakenteinen, 1/18 säkäkorkeutta pitempi.

YLÄLINJA: Lavoista lantioon suora, sen jälkeen hieman viettävä.

SÄKÄ: Hiukan selkälinjasta koholla. Lapaluiden kärkien väli on leveä.

SELKÄ: Sivulta katsoen suora. Pituus noin 32% säkäkorkeudesta. Selkälinjan jatkeena oleva lanne on hieman kaartunut ja voimakaslihaksinen. Lanneosan leveys on lähes yhtä suuri kuin sen pituus, joka on 1/5 säkäkorkeudesta.

LANTIO: Leveä, vahva, lihaksikas. Kaltevuus sarvennaisista hännän kiinnityskohdan 20° vaakatasoon nähden. Kaltevuus kasvaa, jos seurataan suoliluu-istuinluu linjaa (30° tai sitä suurempi). Näin ollen maremmano-abruzzesen lantio voidaan määrittellä laskevaksi.

RINTAKEHÄ: Tilava, ulottuu kyynärpäähän tasalle. Syvä, keskikohdastaan hyvin pyöristynyt. Rintakehän ympäröimän tulee olla noin 1/4 säkäkorkeutta suurempi ja sen leveyden, joka on suurimmillaan rintakehän keskikohdalla, tulee olla vähintään 32% säkäkorkeudesta. Rintakehä kapenee alaspäin pysyen silti tilavana rintalastankin kohdalla. Rintakehän pituuden mitattuna vaakasuoraan rintalastan alueella tulee olla 50% säkäkorkeudesta. Kylkiluut ovat hyvin kaareutuneet ja viistot. Kylkiluiden välit ovat hyvin leveät, viimeisetkin kylkiluut ovat pitkät, viistot ja selvästi avoimet.

ALALINJA: Sivulta katsottuna rintakehän alalinja on pitkä ja se nousee loivasti sulautuen vatsalinjaan.

TAKARAAJAT: Edestä ja sivulta katsottuina raajojen tulee olla suorat. Takaraajat ovat mitoiltaan oikeassa suhteessa runkoon ja toisiinsa sekä niiden eri osat suhteessa toisiinsa.

REISI: Pitkä, leveä ja voimakaslihaksinen takaosa on hieman kupera. Sen leveys on 3/4 reiden pituudesta. Reisi on hiukan viisto. Lonkan ja reiden välinen kulma on noin 100°.

SÄÄRI: Säari on hiukan reittä lyhyempi, 32,5% säkäkorkeudesta. Kaltevuus vaakatasoon nähden on noin 60°. Luusto vahva, lihaksisto kuiva, kinner selvästi erotuva.

POLVI: Polven tulee olla täysin suorassa linjassa raajaan nähden. Se ei saa olla sisä- eikä ulkokierteinen. Reiden ja sääriluun välinen kulma on kohtalaisen avoin 135°-140°.

KINNER: Kintereen korkeus on 30,9% säkäkorkeudesta. Se on sivulta katsottuna hyvin leveä. Kinner on myös sopivanpaksuinen. Kinnerkulma on 140°-150°.

VÄLIJALKA: Voimakas, kuiva ja leveä. Sen pituus riippuu kintereen korkeudesta. *Kannukset poistetaan mikäli niitä esiintyy.*

KÄPÄLÄT: Etukäpälet suuret, pyöreähköt. Varpaat tiiviit ja ne ovat tiheän ja lyhyen karvan peittämät. Kynnet mieluiten mustapigmenttiset, joskin ruskea väri sallitaan. Takakäpälet ovat muuten samanlaiset kuin etukäpälet, mutta soikeammat.

HÄNTÄ: Hännän kiinnityskohta on matalalla johtuen lantion viistoudesta. Häntä ulottuu yli kintereen koiran seistessä. Lepoasennossa häntä on alhaalla, mutta koiran innostuessa häntä nousee selkälinjan tasolle kärki jonkun verran kaartuneena. Häntä on tiheän karvan peitossa ilman hapsuja.

LIIKKEET: Pitkä askel, maatavoittava ravi.

IHO: Kaikkialla tiiviisti rungon myötäinen. Melko paksu. Limakalvojen ja peräaukon pigmenttien tulee olla mustat, samoin päkiöiden.

KARVAPEITE: Erittäin runsas, pitkä, karkeahko. Hyvin rungon myötäinen. Kevyt aaltoilu sallitaan. Karvapeite muodostaa runsaan kauluksen kaulan ympärille ja kohtuullisen hapsuomaisen karvoituksen reisien takapinnoille. Sen sijaan karva on lyhyttä kuonossa, kallossa, korvissa ja kaikkien raajojen etupuolilla. Karvan rakenne vaikuttaa hieman lasimaiselta. Karvan pituus on rungossa jopa 8 cm. Pohjavilla on runsasta vain talvella.

VÄRI: Yksivärinen valkoinen. Norsunluun, vaalean oranssin tai sitruunan väriset varjostumat sallitaan jos niiden lukumäärä on rajoitettu.

KOKO: Säkäkorkeus uroksilla 65 - 73 cm, nartuilla 60 - 68 cm.

PAINO: Urokset 35 - 45 kg, nartut 30 - 40 kg.

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi kivistä, jotka ovat normaalit ja hyvin kivespussiin laskeutuneet.

VIRHEET: Jokainen poikkeama rotumääritelmästä on virhe, josta tulee rangaista harkiten sen merkitystä ja levinneisyyttä. Virheitä ovat myös jatkuva peitsaus tai kannusten esiintyminen.

VAKAVAT VIRHEET:

PÄÄ: Kallon ja kuonoselän linjat yhdensuuntaiset. Korostunut, häiritsevä alapurenta.

HÄNTÄ: Selän päälle kiertynyt.

KOKO: Pienempi tai suurempi kuin mitä rotumääritelmä sallii.

LIIKKEET: Jatkuva peitsaus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

KIRSU: Täydellinen pigmentin puute.

KUONOSELKÄ: Selvästi kupera tai kovera.

SILMÄT: Osittainen tai molemminpuolinen pigmentin puute silmäluomen reunoissa. Herasilmät. Molemminpuolinen karsastus.

PURENTA: Yläpurenta.

HÄNTÄ: Kippurahäntä. Töpöhäntä (synnynnäinen tai typistetty).

KARVAPEITE: Kihara.

VÄRI: Isabellan väri, isabellan tai norsunluun väriset selvärajaiset läiskät, mustat varjostumat.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.